

ชื่อหนังสือ:	มาลัยสามชาย
ผู้แต่ง:	ว.วินิจัยกุล
สำนักพิมพ์:	ทรีบี
พิมพ์ครั้งที่:	4
ปีที่พิมพ์:	2552
จำนวนหน้า:	779 หน้า
ราคา:	560 บาท

ในสมัยรัชกาลที่ 6 เจ้าคุณวรพันธ์ มีภรรยาและบุตรวัย 10 ขวบ ภรรยาล้มป่วยด้วยโรคปอด หมอฝรั่งมาดูอาการแล้วบอกว่าไม่ใช่วัณโรค แต่เจ้าคุณก็รังเกียจ จึงให้ภรรยาย้ายไปอยู่เรือนหลังเล็ก ตนเองก็แต่งงานใหม่มีลูกสาวลูกชาย ฝ่ายภรรยาหลวงก็ยังตรอมใจ สุดท้ายก็หมดกำลังใจจะสู้ต่อ ลาจากโลกไปทิ้งบุตรสาวให้ ป้า ซึ่งเป็นคุณข้าหลวงอยู่ในวังเสด็จพระองค์หนึ่ง ด้วยความเป็นห่วงหลานจะถูกรังแกจากแม่เลี้ยง ป้าจรรยา จึงตัดสินใจชวนหลานไปอยู่ในวัง ถวายตัวเป็นข้าหลวงของ เสด็จฯ

เมื่อป้าพาเข้ามาอยู่ในวัง ด้วยชาติตระกูลที่ไม่น้อยหน้าใครกับบุคลิกอ่อนหวาน หัวไว สอนอะไรก็จำได้รวดเร็วทำให้เสด็จทรงโปรดปรานและประทานชื่อให้ว่า ลอออร ป้าจรรยาเห็นว่าหลานเพิ่งย้ายเข้ามาอยู่ในวัง จึงนำไปฝากฝังไว้กับข้าหลวงรุ่นพี่ที่มาจากตระกูลใหญ่อีกคนหนึ่งคือ ประยงค์ หนึ่งในธิดา 4 คนของเจ้า คุณพลารุ ผู้มีทั้งยศศักดิ์และฐานะร่ำรวย เจ้าคุณฯมีภรรยาหลายคน แต่บุตรที่เกิดกับภรรยาเอกเป็นหญิง 4 และคนเล็กเป็นชาย 1 ชื่อ ยศ

เมื่อลอออร์ได้มาสนิทสนมกับประยงค์ ประยงค์ก็มักชวนลอออร์ออกไปค้างที่บ้านของตนเองในวันหยุด ทำให้ลอออร์ได้พบและได้เป็นเพื่อนเล่นกับยศ หนุ่มน้อยวัย 12 ผู้ซึ่งถูกเลี้ยงดูราวกับเจ้าชายน้อยๆ ในบ้าน แต่ไม่นานยศก็ถูกส่งไปเรียนต่อต่างประเทศ ทำให้ลอออร์ไม่ได้ออกไปเล่นนอกวังอีก

ประยงค์ถูก ท่านผู้หญิงพลาร ผู้เป็นมารดาหมายมั่นจะให้แต่งงานกับ เจ้าคุณเทพฯ ซึ่งเป็นทหารเพ็ญจบจากเยอรมัน แต่ด้วยความที่ประยงค์มีใจให้ นายเสน่ห์ มหาเดเล็กในวัง ทำให้ปฏิเสธการแต่งงานผู้ใหญ่ฝ่ายเจ้าคุณเทพฯ จึงหันไปหมายมั่น สราญ หญิงสาวผู้มีชาติตระกูลดีอีกคนหนึ่งแทน และมีลูกสาวด้วยกันชื่อ หนูยิ้ม แต่ต่อมาไม่นาน นายเสน่ห์ก็แต่งงานไปกับหญิงอื่น ทำให้ประยงค์เสียใจมาก และกลายเป็นคนที่เย็นชา ค่อนข้างเคร่งเครียด

7 ปีผ่านไป ลอออร์เติบโตเป็นสาวสะพรั่ง งดงาม บุคลิกเดินเหินดูสง่า เพราะความที่ได้รับใช้ติดตามใกล้ชิดเสด็จฯ จึงได้รับเอากริยามารยาทอันงดงามตามแบบสาวชาววังเข้ามาด้วย ส่วนยศ หลังจากไปเรียนต่างประเทศ ไม่ทันได้จบมหาวิทยาลัยอะไรเป็นเรื่องเป็นราวก็อยากกลับบ้าน เพราะทนลำบากไม่ไหว ประกอบกับท่านผู้หญิงพลารคิดถึงลูกชายอย่างมาก จึงให้กลับมาทั้งๆที่ยังเรียนไม่จบ

เมื่อยศกลับมา บ้าน พลารก็จัดงานเลี้ยงต้อนรับ โดยแฝงการดูตัวคัดเลือกหญิงที่จะมาแต่งงานกับยศไว้เบื้องหลัง ลอออร์ได้เข้าไปร่วมงานด้วย เพราะต้องช่วยงานประยงค์เตรียมข้าวของ และเคยเป็นเพื่อนเล่นกับยศมาก่อน เมื่อมาถึงยศได้เห็นลอออร์ก็ถึงกับตะลึงในความงาม และปักใจว่าจะต้องแต่งงานกับลอออร์ให้ได้ ฝ่ายท่านผู้หญิงพลาร เมื่อดูลอออร์แล้วก็เห็นว่าชาติตระกูลก็ไม่เลว และบุตรชายสุดที่รักก็ถูกใจเป็นหนักหนา การเจรจาขู่ขอก็เกิดขึ้น

จากนั้นไม่นาน หนทางข้างหน้าของลอออร์ก็ดูเหมือนจะโรยด้วยกลีบกุหลาบสีชมพู แต่แท้จริงแล้วกลับไม่เป็นเช่นนั้น...

แม้ว่ายศจะเป็นนักเรียนนอก ชพูดภาษาอังกฤษได้ไพเราะ ร้องเพลงฝรั่งได้กังวานสดใสแล้ว แต่เรื่องงาน ยศไม่สามารถหิบบีบอะไรเป็นชิ้นเป็นอันได้เลย แม้เจ้าคุณพ่อจะพยายามเกี่ยวเชิญให้ยศทำงานเป็นหลักเป็นแหล่งเสียที แต่ยศก็ผัดผ่อนอยู่ตลอด

เมื่อหมั้นหมายแล้ว ยศก็บวชตามประเพณี เมื่อสึกก็อ้างกับเจ้าคุณพ่อว่าต้องจัดเตรียมเรือนหอ เพื่อแต่งงาน หลังจากพิธีแต่งงานที่โก้หรู ลอออาก็ได้ย้ายเข้ามาเป็นสะใภ้ แม้ว่ายศจะไม่ใช่มูลกษัตริย์คนโต แต่ก็ เป็นลูกเมียเอก ยศจึงถูกวางใจให้เป็นผู้สืบทอดมรดกส่วนใหญ่ของเจ้าคุณพลาร ในขณะที่ถูกเมียรองก็จะ ได้สมบัติจากเจ้าคุณพ่อ ไปบ้าง การเข้ามาเป็นสะใภ้ของลออออ สร้างความพึงพอใจ ความเอ็นดูชื่นชมแก่คนใน บ้านพลารแทบทั้งสิ้น ไม่เว้นแม้แต่ท่านผู้หญิงซึ่งอาจไว้ท่าบ้างในช่วงแรกๆ แต่เพราะความนอบน้อม ขยัน ซักแซ่ง มีฝีมือในงานบ้านงานเรือน ก็ทำให้มัดใจทุกคนได้ไม่ยาก

แต่เพราะความโดดเด่นอันนี้เอง ที่ทำให้กลายเป็นหอกกลับไปทิ่มแทงยศผู้ซึ่งรู้สึกว่าคุณ เปรียบเทียบตลอดเวลา ว่าไม่มีอะไรดีสมกับภรรยา ความอึดอัด บวกกับความเบื่อหน่ายในการใช้ชีวิตนุ่งๆ นอนๆ ไปแต่ละวัน ทำให้ยศชวน คะนอง เด็กรับใช้คนสนิทที่โตมาด้วยกันออกไปหาอะไรนอกบ้าน คะนองจึงพายศไปรู้จักกับ ช่องยี่ส่วนเหลือง และสถานที่นี้เองที่ชักพาให้ ทองไพร่า ดาวเด่นของสำนักฯ ได้มา รู้จักกับยศ

ทองไพร่าเป็นลูกของหญิงบริการมาตลอดทั้งไว้ คุณแม่ลิ้ม เจ้าของช่องนี้เอ็นดูจึงเลี้ยงไว้เหมือน ลูกเหมือนหลาน แต่ตัวทองไพร่าเองไม่ทันเป็นสาวก็ริอ่านคบผู้ชาย หนีตามผู้ชายไปหลายครั้ง สุดท้ายคุณแม่ลิ้มให้ทองไพร่าเข้ามาเป็นนางโลมซะเลย แล้วก็ไม่ได้หวัง ทองไพร่ากลายเป็นสินค้ายอดนิยมน เป็น ดาวเด่นค่าตัวแพงที่สุด เมื่อยศผู้ซึ่งอ่อนต่อโลก ได้มาสัมผัสกับนางคณิกาอย่างทองไพร่า ทำให้ยศถึงกับ หลงใหลจนถอนตัวไม่ขึ้น

เจ้าคุณพลารล้มป่วยและเสียชีวิต ตามด้วยท่านผู้หญิงซึ่งตรอมใจตายตามสามีไปในเวลาไล่เลี่ยกัน บ้านพลารจึงตกเป็นของยศ เมื่อขาดผู้ใหญ่เป็นหลักในบ้าน ยศก็ซื้อตัวทองไพร่าและให้ย้ายมาอยู่ในบ้าน โดยแรกๆ ก็ให้ไปอยู่เรือนหลังเล็ก แต่ด้วยมารยาทของทองไพร่า แสดงว่าท้องและความหน้ามิดตามัวของยศ จึงทำให้ทองไพร่าได้ย้ายขึ้นมาอยู่บนตึกในที่สุด

ลอออรชอกเข้าใจกับการกระทำของสามีมาก ป้าจรวยจึงได้เตือนสติว่า อย่าให้เป็นเหมือนแม่ของเธอ ในที่สุด เธอตัดสินใจย้ายกลับไปรับใช้เสด็จฯ ด้วยความหวังทะนงของยศกับลูกๆของทองไพร่าและคนอง ทำให้ยศไม่ยอมไปจ้อลอออร จนหลายเดือนผ่านไป ยศเริ่มคิดได้ไปหาลอออรที่วัง ลอออรตัดสินใจหย่าขาดจากยศ จึงอ้างเรื่องเสด็จฯป่วย ไม่สามารถกลับไปได้ ด้วยทิวของยศซึ่งถือว่าตนเป็นลูกเจ้าลูกพระยามีเงินทอง ไม่ต้องง้อใคร ทั้งสองก็ลาขาดจากกันนับแต่นั้น

จากนั้นมา บ้านพลารเริ่มค้าคิงสู่วิชากรรม ทองไพร่าคบชู้กับคนอง และพยายามให้ตั้งครรรค์เพื่อจะได้คิงให้ยศอยู่กับตัวเอง เพราะรู้ว่ายศอยากมีลูก แล้วก็สนใจทองไพร่ามีลูกในที่สุด แต่ลูกชายที่คลอดออกมาหน้าตาเหมือนคนอง ยศกลับหลงเชื่อว่าเป็นลูกของตัวเอง คุณป้าจรวยผู้มองการณ์ไกลเห็นว่า หากยังคงพึ่งบารมีเสด็จฯต่อไปเช่นนี้ วันหนึ่งข้างหน้าหลานรักอาจจะลำบากจึงได้เกลี้ยกล่อมให้ลอออรไปขอเงินจากยศมาก่อนหนึ่งเพื่อซื้อบ้านรั้วบ้านติดกับบ้านของเจ้าคุณเทพฯและสรายุ ลอออรไปขอเงินจากยศ และได้ไปเยี่ยมลูกชายของทองไพร่า ลอออรเห็นหน้าเด็กก็นึกได้ว่าไม่ใช่ลูกของยศ แต่ไม่กล้าเอ่ยปาก ยศให้เงินลอออรมาก่อนหนึ่ง จึงทำให้ซื้อบ้านได้ในที่สุด ช้ำยังออกปากให้ลอออรขนถ้วยชาม เครื่องเรือน เติมสมัยที่ลอออรแต่งงานเข้าบ้านพลารใหม่ๆ ไปใช้ได้

ลอออรไปมาหาสู่บ้านราชศักดิ์ เพื่อเยี่ยมเยียนสรายุ ซึ่งกำลังตั้งครรรค์ลูกคนที่สอง เจ้าคุณเทพได้พบกับลอออร ด้วยความสงสารและเห็นใจเรื่องของยศ ทำให้เจ้าคุณเทพเริ่มรู้สึกกับลอออร และจากความรู้สึกที่ลอออรนับถือชื่นชมในความเป็นสุภาพบุรุษของเจ้าคุณเทพก็ทำให้ลอออรรู้สึกเช่นกัน แต่ทั้งคู่ก็รีบหักห้ามใจตนเอง หลังจากนั้น ลอออรพยายามหลบเลี่ยงที่จะไปพบเจ้าคุณเทพและสรายุ จนถึงเวลาคลอด ท่านผู้หญิงมารดาของเจ้าคุณเทพฯไม่เชื่อถือหมอฟรัง ให้ตามหมอด้าเฒ่ามาทำคลอด แต่เมื่อเกิดความผิดปกติขึ้น ทำให้สรายุไม่สามารถคลอดลูกได้ ทำให้สรายุและลูกในครรรค์เสียชีวิต

ต่อมาไม่นาน เสด็จฯสิ้นชีพตักษัย คุณจรวยกับลอออรจึงย้ายเข้ามาอยู่ในบ้านที่เตรียมไว้ วันทำบุญขึ้นบ้านใหม่ ท่านผู้หญิง เจ้าคุณเทพและ หนูยิ้ม มาร่วมงานด้วย เจ้าคุณเทพและหนูยิ้มเศร้าหมอง ลอออรจึงช่วยดูแลและคอยปลอบเจ้าคุณเทพจนเกิดเป็นความรัก ลอออรเหมือนจะเป็นคนเดียวที่เข้าใจความทุกข์โศก ทั้งสองจึงเกิดความรักและสมัครใจจะแต่งงานกัน

เมื่อข่าวการจะแต่งงานของลอออรแพร่ออกไป เกือบทุกคนยินดีด้วยกับลอออรที่จะแต่งงานใหม่กับชายผู้ซึ่งไม่น้อยหน้ากว่ายศ ยกเว้นคนสามคนคือ แม่ของเจ้าคุณเทพ ที่อยากให้ลูกชายแต่งงานใหม่กับประยงค์ แต่เจ้าคุณเทพก็ขึ้นกราน อีกทั้งประยงค์ก็ยังเป็นสาวโสดไม่ใช่หญิงม่ายอย่างลอออร ท่านผู้หญิงจึงมิได้พอใจเท่าใดนัก คนต่อมาคือประยงค์ที่นึกเสียดาย โชควาสนาที่หลุดลอยไป ทั้งที่ตนเองมีสิทธิก่อนใคร ตั้งแต่เจ้าคุณเทพขอแต่งงานกับตนในครั้งแรก คนสุดท้ายคือยศ เมื่อรู้ข่าวการแต่งงาน ลูกทองไฟรายูงก็โมโหหาว่าลอออรไม่ให้เกียรติ บุคมาค่าว่าลอออรถึงบ้าน จนท่านผู้หญิงและป้าจรวยซึ่งอยู่ในบ้าน ต้องออกมาปราม และเหตุการณ์นี้เองที่ทำให้ท่านผู้หญิงเข้าใจ สงสารลอออร และเริ่มยอมรับในตัวลอออรมากขึ้นว่า หากอยู่ตัวคนเดียวต่อไปก็มีโอกาสจะถูกละทิ้งแถมเหงด้วยนิสสัยไม่เคยไว้หน้าใครของยศนั่นเอง

ฝ่ายทองไฟรายูง ระหว่างที่ตนเองตั้งครรภ์ลูกที่เกิดกับนายคะนอง ด้วยความหวาดระแวงว่ายศจะเบื่อและไปมีผู้หญิงอื่น จึงยุงให้นายคะนองพาศไปเล่นการพนัน เล่นม้า จนยศติดการพนัน ถึงกลับมาตั้งคอกม้าในบ้านและรับ นายใบ จ้อกก็ฝีมือดีเข้ามาเป็นผู้ดูแลม้าในคอก ทองไฟรายูงก็หว่านเสน่ห์จนได้นายใบเป็นชายชู้คนที่สองและตั้งครรภ์อีกครั้ง ได้ลูกชายคนที่สองที่หน้าตาเหมือนนายใบ คะนองรู้อยู่เต็มอก แต่ทำอะไรไม่ได้ จึงพยายามหาทางให้ยศได้มาเห็นทองไฟรายูงตอนมีอะไรกับนายใบ แต่ด้วยเล่ห์เหลี่ยมที่เหนือชั้นกว่าของนายใบ ทำให้เรื่องกลับกลายเป็นว่า คะนองใส่ความทองไฟรายูงและถูกไล่ออกจากบ้านพลาธรในที่สุด

ลอออรเมื่อแต่งงานกับเจ้าคุณเทพ แม้ว่าจะไม่ร่ำรวยเหมือนตอนอยู่บ้านพลาธร แต่เธอก็อดทนทำหน้าที่แม่บ้านแม่เรือนที่ดี จนท่านผู้หญิงยอมรับ ต่อมาเธอก็ตั้งครรภ์และคลอดลูกชายคนแรกให้แก่ตระกูล นำความยินดีมาสู่ท่านผู้หญิงเป็นอย่างมาก ในขณะที่หนุ่ย ลูกสาวคนโตของเจ้าคุณเทพเกิดความกังวลใจว่าตนเองจะถูกทอดทิ้ง แต่ลอออรกลับให้สัญญากับตนเองว่าจะดูแลหนุ่ยให้ดีที่สุดในชีวิต เพื่อไม่ให้เหมือนตนเองที่ถูกพ่อทอดทิ้ง

การมีลูกของลอออร กลับย้อนให้พี่สาวทั้งสี่ของยศนึกสงสัยว่า ยศเป็นหมันหรือไม่ เพราะแต่งงานกันมานานแต่ไม่มีลูกด้วยกัน และทำให้ทุกคนเริ่มสงสัยว่าลูกชายของทองไฟรายูงจะไม่ใช่ลูกของยศ แต่ทำอะไรไม่ได้ เพราะยศवादดี ไม่ฟังคำตักเตือนใครทั้งสิ้น จึงไม่มีใครสามารถทำอะไรทองไฟรายูงได้

ล่วงเลยต่อมา ลอออรตั้งครรภ์อีกครั้ง หนุ่ยยิ้มเติบโตเป็นสาว มีหนุ่มมาติดพันคือ นรินทร์ บุตรชายของ พระยานราภิบาล นายตำรวจใหญ่ ผู้เป็นไม้เบื่อไม้เมากับเจ้าคุณเทพ เจ้าคุณเทพรับราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ตรงข้ามกับพระยานรา ด้วยเหตุการณบ้านเมืองที่คุกรุ่นในขณะนั้น ต่างฝ่ายต่างอยู่คนละข้าง ทั้งคู่จึงไม่ถูกกัน ลึกๆแล้วพระยานราแอบชอบลออออรนับตั้งแต่แรกเห็น ทั้งๆที่ตนเองมีภรรยาและลูกอยู่แล้ว เจ้าคุณเทพจึงสั่งห้ามไม่ให้หนุ่ยยิ้มคบหากับนรินทร์ หนุ่ยยิ้มไม่เชื่อฟัง จึงถูกเจ้าคุณเทพมัดโยกกับเสากลางบ้าน จะเมียนตี ลอออรซึ่งท้องแก่ต้องให้ลูกชายวิ่งไปตามท่านผู้หญิงมาห้าม เจ้าคุณเทพจึงอธิบายเรื่องราวของพระยานราให้ท่านผู้หญิงฟังและขอให้ปิดเป็นความลับเพราะเป็นเรื่องคอขาดบาดตาย ไม่สามารถแพร่งพรายออกไปได้

และแล้วเรื่องที่เจ้าคุณเทพได้เล่าให้ท่านผู้หญิงฟังนั้นก็เกิดขึ้นจริงๆ เหตุการณ์นั้นสั่นสะเทือนบ้านราชศักดิ์อย่างใหญ่หลวง จากการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ทำให้เจ้านายหลายพระองค์ต้องเสด็จออกจากประเทศ เจ้าคุณเทพในฐานะคนสนิทของเจ้านายพระองค์หนึ่ง จึงถูกควบคุมตัวและเนรเทศออกนอกประเทศ ติดตามเจ้านายไปอยู่อินโดนีเซีย ลอออรซึ่งตั้งครรภ์ได้แปดเดือนได้รับความกระทบกระเทือนใจอย่างมากทำให้เจ็บท้องคลอดก่อนกำหนด หมอตำแยก็ไม่สามารถช่วยเหลือได้ คราวนี้ท่านผู้หญิงจึงยอมฟังคำแนะนำของนรินทร์ เพื่อนชายของหนุ่ยยิ้มให้ไปตามหมอแผนปัจจุบันเข้ามาดูอาการของลออออร หมอผู้นั้นคือ **เจ้าดิเรกรูจ**

เจ้าดิเรกรูจเป็นเจ้าเชื้อสายจากเมืองเหนือ เป็นที่นับหน้าถือตาในวงสังคม จบแพทย์จากเยอรมัน เป็นเพื่อนกับนรินทร์ตั้งแต่สมัยเรียนอยู่เยอรมัน เมื่อเจ้าดิเรกรูจเข้ามาดูอาการของลออออรก็ช่วยทำคลอดให้ลออออรได้สำเร็จ ลอออรคลอดลูกสาวก่อนกำหนด ทำให้เด็กอ่อนแอ ชี้โรค เจ้าดิเรกรูจจึงเข้ามาคอยตรวจดูอาการและให้ยาหนุนอ่อนจนกระทั่งเกิดความสนิทสนมกับลออออรและได้รับรู้เรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นในบ้านในที่สุด

หลังจากที่เจ้าคุณเทพถูกเนรเทศไป พระยานราก็เข้ามาหาลออออร พยายามหว่านล้อมให้ลออออรตกเป็นภรรยาน้อยเพื่อแลกกับจดหมายจากเจ้าคุณเทพ ลอออรมีคมนไปหมดไม่รู้จะทำอย่างไร จึงเปลอบอกเรื่องราวที่พระยานราให้ **ทองหยด** เพื่อนบ้านผู้เป็นภรรยาของ **วิศาล** ฟัง

ทองหยดอี๊ดใจแทนลอออร์ จึงไปบรรยายให้เจ้าดิเรกรูจฟัง เจ้าดิเรกรูจนึกสงสารลอออร์ แต่ก็ไม่รู้จะหันหน้าไปพึ่งใคร เห็นแต่ยศผู้ซึ่งรู้จักผู้หลักผู้ใหญ่ในบ้านเมืองหลายคนจึงตัดสินใจไปหายศ เพื่อขอความช่วยเหลือ เมื่อเจ้าดิเรกรูจมาที่บ้านยศ ได้พบทองไพเราะ ทองไพเราะก็ตกหลุมรักเจ้าดิเรกรูจอย่างหนัก พยายามใช้เล่ห์กลหว่านล้อมแต่ก็ไม่สำเร็จ เมื่อยศรู้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับลอออร์ก็ตัดสินใจช่วยเหลือ โดยแอบไปขอให้เจ้าคุณสุรสิทธิ์ ผู้เป็นพี่ชายต่างมารดาออกหน้าและกีดกันไม่ให้ลอออร์ต้องตกเป็นของพระยานรา

วันนัดพบระหว่างพระยานรากับลอออร์มาถึง ทุกคนที่เข้ามาช่วยลอออร์ต่างเข้าไปหลบในบ้าน ระหว่างที่พระยานราคร่ำถั่งถ้อของจดหมายที่อ้างว่ามาจากเจ้าคุณเทพบุลลอออร์อยู่นั้น เจ้าคุณสุรสิทธิ์ก็ปรากฏตัวขึ้นและเจ้าดิเรกรูจก็เข้าไปแย่งจดหมายมาได้และพบว่า เป็นกระดาษเปล่า พระยานราไม่สามารถทำอะไรได้ รู้สึกเสียหน้าและยอมจากไปอย่างเคียดแค้น

ต่อมาไม่นาน ลอออร์ก็ได้ข่าวร้ายที่สุดในชีวิตอีกครั้ง เจ้าคุณเทพล้มป่วยเป็นปอดบวมและเสียชีวิตที่เกาะบาหลี่ ท่านผู้หญิงจึงได้จัดงานศพ ในงานศพ รุ่งระวี น้องสาวต่างมารดาของลอออร์ก็มาร่วมงานและผูกสัมพันธ์กับเจ้าดิเรกรูจจนคบหาดูใจกัน โดยรุ่งระวีจะมาพบเจ้าดิเรกรูจที่บ้านลอออร์เสมอ ในขณะที่นรินทร์ก็จะมาพบสมิตาหรือหนูยิ้มเสมอๆเช่นกัน

คะนองผูกใจเจ็บนายโบ คอยติดตามข่าวคราวที่เกิดขึ้นในบ้านพลารและได้รู้ว่า เด็กชายแดง ลูกชายของตนเองถูกนายโบและ เด็กชายต้อย ลูกของนายโบกลั่นแกล้งอยู่เสมอ กระทั่งวันหนึ่ง เด็กชายแดงเล่นน้ำจนจับไข้ แต่ไม่มีใครสนใจจนเสียชีวิต คะนองแค้นจึงเข้ามาลักพาตัวเด็กชายต้อย แต่พลังมือทำให้เด็กชายต้อยเสียชีวิต เมื่อนายโบรู้เรื่องก็ยกพวกเข้ามาจับตัวคะนองและซ้อมจนปางตาย เมื่อยศเข้ามาเห็นเหตุการณ์ คะนองจึงรีบสารภาพเรื่องราวที่ทองไพเราะเล่นชู้กับตนและนายโบทั้งหมด แต่ศไม่เชื่อ นายโบเห็นท่าไม่ดี จึงรีบคว้าดาบตัดคอคะนองตายทันที ตำรวจเข้ามาสอบสวนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น หนึ่งในนั้นคือศักดิ์ น้องชายต่างมารดาของยศ ศักดิ์ได้ไปร้องขอพระยานราปิดคดีนี้มิให้แพร่งพราย เพราะถือว่าเป็นเรื่องน่าอับอาย เจ้าคุณนรรับปาก แต่กลับย้ายศักดิ์ออกไปทำงานอื่น และโอนคดีให้นายตำรวจคนอื่นทำต่อ แกรมกระจายข่าวออกไปให้มากที่สุด เพื่อแก้แค้นที่ยศและเจ้าคุณสุรสิทธิ์ที่เคยหักหน้าตน ช่วยเหลือลอออร์จนตนเองพลาดที่จะได้เซชมลอออร์นั่นเอง เรื่องที่เกิดขึ้นกลายเป็นเรื่องอื้อฉาวที่สุด ผู้คนโจษจันทำให้ทุกคนในตระกูลได้รับความอับอายอย่างมาก

การไม่รู้จักรู้จักใช้จ่ายเงินทองของยศและปล่อยให้ทองไพเราะเป็นคุณผู้หญิงในบ้าน ทรัพย์สินภายในบ้าน ถูกทองไพเราะและคนในบ้านยักย้ายถ่ายเทจนร่อยหรอลงอย่างรวดเร็ว ข้ารับใช้ต่างๆก็ถูกไล่่ออก ข้าหนีสินจากการพนันยิ่งพอกพูน ทำให้ยศถูก นายมณี เจ้าของบ่อนพนันผู้เป็นเจ้าของนี้ฟ้องร้องและกลายเป็นคนล้มละลาย ในที่สุด เพื่อปกป้องบ้านพลาธรจากการถูกยึดไปทำเป็นบ่อนพนัน พี่น้องพลาธรจึงมาประชุมกันและตกลง ให้พระยาสุรสิทธิ์ไปเจรจาขายบ้านให้ทางราชการเพื่อทำเป็นหน่วยงานราชการแทน พระยานราฐูรเรื่องเข้าก็ แอบใช้อำนาจขัดขวางและใส่ความพระยาสุรสิทธิ์ว่าทุจริต ทำให้ตระกูลพลาธรไม่สามารถขายบ้านให้ ทางการได้ และตกเป็นสมบัติของนายมณีเจ้าของบ่อนไป

ทองไพเราะรู้อนาคตของตนเองจึงแอบขโมยเครื่องเพชรจากตู้เซฟและหลบหนีไปหา คุณแม่ลิ้ม คุณแม่ลิ้มไม่เห็นด้วยกับการกระทำของทองไพเราะ ทองไพเราะไปอยู่กับนายมณีแทน นายมณีพยายามติดสินบน พระยานราเพื่อให้คุ้มครองบ่อนพนันของตน จึงทำให้พระยานราได้มีโอกาสพบกับทองไพเราะ ด้วยชื่อเสียง ฉาวโฉ่ของทองไพเราะที่ถึงกับทำให้ยศสิ้นเนื้อประดาตัวและมีเรื่องฆ่าฟันกันในบ้านพลาธร พระยานราจึง อยากลิ้มลองเธอบ้างและก็ไม่ผิดหวัง เจ้าคุณตกอยู่ในบ่วงเสน่ห์หาของเธอจนเอยปากของจากนายมน้นำไป เลี้ยงคุณเป็นเมียเก็บหาบ้านเช่าให้อยู่

ยศหมดกำลังใจจะมีชีวิตต่อ จึงล้มป่วยและพยายามกระโดดจากห้องในโรงพยาบาลเพื่อฆ่าตัวตาย แต่เจ้าดิเรกรูจเข้ามาช่วยชีวิตไว้ได้ทัน เมื่อออกจากโรงพยาบาลศจึงไปอาศัยอยู่กับวิศาลเพื่อนเก่า ซึ่งบ้าน ของวิศาลก็อยู่ไม่ไกลไม่ไกลกับบ้านเจ้าคุณเทพ ยศได้เห็น เด็กชายเดช ลูกชายของลอออรเข้ามาวิ่งเล่นกับ หนูป้อม ลูกสาวของวิศาลและทองหยดจึงเขียนจดหมายวานให้หนูเดชนำไปให้ลอออร ลอออรอ่านจดหมาย ต่อหน้าท่านผู้หญิงและคุณป้าจรรยา ยศเขียนมาขอพบลอออรเป็นครั้งสุดท้าย ท่านผู้หญิงอนุญาตให้ลอออร ไปพบยศได้ ลอออรเกรงจะเกิดคำครหาจึงชวนเจ้าดิเรกรูจไปเป็นเพื่อน ลอออรมาเยี่ยมยศในฐานะอดีต ภรรยา และได้พูดให้กำลังใจยศให้มีชีวิตต่อไป แต่กลับทำให้ยศหวังที่จะได้ลอออรมาเป็นภรรยาอีกครั้ง ทำให้ลอออรทั้งลำบากใจและสาสมใจ ที่ในที่สุดแล้วยศก็กลับมาเห็นคุณค่าของเธอ แต่ลอออรก็ไม่คิดจะ หวนกลับไปใช้ชีวิตคู่กับยศอีก เพราะรู้ว่าคนอย่างยศไม่เคยรักใคร่จริงนอกจากตัวเอง ในขณะที่เดียวกัน เจ้า ดิเรกรูจก็รู้สึกไม่พอใจเพราะคิดว่ายศไม่คู่ควรอีกต่อไป โดยไม่รู้ตัวว่าผลอมใจให้ลอออรไปแล้ว

พระยานราภิบาล เมื่อไม่สมหวังในตัวลอออร์กี้คิดแค้น ประกอบกับทองไพเราะคอยยุยง จึงคิดกลั่นแกล้งด้วยการบังคับให้นรินทร์บุตรชายแต่งงานกับคนอื่นที่ไม่ใช่ สมิตา ซึ่งเป็นลูกเลี้ยงของลอออร์ ขณะเดียวกัน รุ่งระวี คนรักของเจ้าดิเรกรูจก็คอยเร่งรัดให้เจ้าดิเรกรูจมาสู่ขอตน เพราะกลัวว่าตนเองอายุมาก แต่ยังไม่ได้แต่งงาน แต่เจ้าดิเรกรูจยังไม่ค่อยแน่ใจในตัวรุ่งระวีจึงผัดมาตลอด เพราะรุ่งระวีเป็นคนที่เอาแต่ใจตัวเอง ไม่มีเหตุผล แม่ของรุ่งระวีไม่พอใจที่เจ้าดิเรกรูจประวิงเวลาแต่งงาน จึงประกาศหาลูกเขย พระยานราจึงไปสู่ขอรุ่งระวีให้กับนรินทร์แทน นรินทร์ร้อนใจมากพยายามขอความช่วยเหลือจากเจ้าดิเรกรูจ เจ้าดิเรกรูจก็อาสาจะช่วยเหลือ โดยจะยอมแต่งงานกับรุ่งระวี แต่แม่ของรุ่งระวีเห็นว่า ฐานะของนรินทร์น่าจะดีกว่าเจ้าดิเรกรูจ จึงยุยงให้รุ่งระวีปฏิเสธ นรินทร์จึงจะไปขอพบพระยานราผู้เป็นบิดา แต่เนื่องจากเหตุการณ์บ้านเมืองยังไม่สงบ พระยานราติดพันอยู่กับงาน นรินทร์จึงได้พบทองไพเราะ ทองไพเราะใช้มารยาทล่อลึงนรินทร์หลงเชื่อว่า ทองไพเราะจะไปเจรจาขอให้ยกเลิกการแต่งงานให้ทุกอย่างที่ในความเป็นจริงแล้ว ทองไพเราะเป็นคนยุยงให้พระยานราไปสู่ขอรุ่งระวีเอง เพื่อกำจัดรุ่งระวีให้พ้นจากเจ้าดิเรกรูจ เผอิญพระยานราติดงาน จึงส่งข่าวมาที่บ้านว่าให้เลื่อนการแต่งงานออกไปหนึ่งเดือน นรินทร์จึงหลงเชื่อว่าเป็นฝีมือของทองไพเราะไปเจรจาให้ ทองไพเราะใช้เสน่ห์หวานล่อมนจนได้เสียนรินทร์

ในที่สุด นรินทร์ก็ต้องเข้าพิธีแต่งงานกับรุ่งระวี ชีวิตสมรสจบลงในเวลาไม่ถึงเดือน ต่างคนต่างแยกห้องนอนกันอยู่ รุ่งระวีก็สนใจแต่เงินทองของนรินทร์เพื่อนำมาซื้อข้าวของในบ้านสนองความอยากตนเอง และแม่ผู้ซึ่งคอยมาทวงถามเอาเงินอยู่เสมอๆ ในขณะที่นรินทร์ เมื่อได้เสียนรินทร์ ทองไพเราะก็หลงใหลเสน่ห์ของทองไพเราะจนถอนตัวไม่ขึ้นไปอีกคน ประกอบกับความเบื่อหน่ายในชีวิตสมรสที่ขมขื่น นรินทร์จึงแอบไปลอบพบปะกับทองไพเราะอยู่เสมอ ทองไพเราะถึงกับแอบออกไปเข้าบ้านอีกหลังหนึ่งเพื่อใช้พลครักกับนรินทร์ ช้ำยังช่วยส่งเสียเงินทองให้นรินทร์ใช้อีกด้วย

พระยานราเมื่อเสร็จจากการจับลูกชายแต่งงาน และภารกิจบ้านเมืองที่ยุ่งเหยิง จึงกลับมาที่บ้านเช่าเพื่อมาหาทองไพเราะ แต่ไม่พบเมื่อสอบถามเด็กรับใช้เกิดมีพิรุณ จึงใช้กำลังบังคับข่มขู่ให้เด็กพามาที่บ้านเช่าที่ทองไพเราะแอบเช่าไว้เอง

พระยานราบุกเข้าไปในห้องนอนและต้องตกตะลึงเมื่อพบว่า ที่แท้แล้วชายชู้ของทองไพราคือ นรินทร์บุตรของตนเอง นรินทร์นั้น ด้วยความน้อยใจที่บิดาบังคับฝืนใจตนเองให้แต่งงานกับคนที่ไม่ได้รัก ทั้งสองจึงเกิดมีปากเสียงกันรุนแรง จนพระยานราชลูกแก้วโทสะ ทำร้ายทองไพร่าบาดเจ็บปางตายและเปลือย นรินทร์เสียชีวิต เมื่อได้สติ พระยานราฐ์รู้ว่าตนเองได้ทำสิ่งที่ผิดพลาดอย่างใหญ่หลวงที่ฆ่าลูกชาย ไม่อาจสู้หน้าใครได้ จึงยิงตัวตายตามลูกชายไป ทองไพร่าถูกส่งเข้าโรงพยาบาล เจ้าดิเรกรูจเป็นแพทย์เจ้าของไข้ ทั้งๆ ที่เจ้าดิเรกรูจเองก็รู้สึกลังเลใจว่า จะช่วยชีวิตคนแบบนี้ไปเพื่ออะไร แต่ด้วยจริยธรรมของแพทย์ เจ้าดิเรกรูจ จึงพยายามช่วยชีวิตเอาไว้นั่นได้

เมื่อทองไพร่าฟื้นขึ้นมา ก็พยายามออกอ้อนรำพันให้เจ้าดิเรกรูจสงสาร แต่เจ้าดิเรกรูจรู้ทันจึงหลบเลี่ยงไป ยังไม่ทันที่ทองไพร่าจะคิดวางแผนอะไรต่อ คุณนายหยก ลูกสาวคุณแม่ลิ้มเจ้าของช่องยี่สิบหนึ่งห้อง มารับตัวทองไพร่ากลับไป เพราะคุณแม่ลิ้มเจ็บหนักและคิดว่าอาจเป็นเวรเป็นกรรมที่ปล่อยให้ทองไพร่าไป ทำไว้กับผู้คนมากมาย คุณแม่ลิ้มเสียชีวิตในที่สุด

บาดแผลจากการถูกทำร้ายบนใบหน้าทองไพร่า ทำให้ทองไพร่าเสียโฉมและถูกส่งไปเป็นโสเภณี ชั้นสามซึ่งเป็นโสเภณีชั้นต่ำ ต้องนอนกับแขกพวกกรรมกร ทองไพร่าคิดโรคจากแขก อาการย่ำแย่สามวันดีสี่วันไข้ แต่คุณนายเจ้าของช่องก็ยังบังคับให้รับแขก นายไฮ้ นักเลงคุมช่องผู้ซึ่งเคยมีความสัมพันธ์กับทองไพร่านี้ก็สงสาร จึงเจรจาให้คุณนายยอมขายทองไพร่าให้เป็นภรรยาพ่อค้าไม้จากทางเหนือ

หลังจากที่เจ้าดิเรกรูจถูกปฏิเสธจากรัฐระวี การได้พูดคุยกับลอออรทำให้เจ้าดิเรกรูจรู้ใจตนเองว่า แท้ที่จริงแล้ว คนที่ตนเองหลงรักมาตลอด ไม่ใช่รัฐระวีแต่เป็นลอออร เมื่อรู้ใจตนเองแล้วเจ้าดิเรกรูจก็ สารภาพความในใจให้ลอออรรู้ ลอออรกลัวที่จะต้องแหวกเกียรติยศของการเป็นอดีตภรรยาเจ้าคุณเทพและเกรงว่าจะเสื่อมเสียเพราะตนเองเคยผ่านการแต่งงานมาแล้วถึงสองครั้ง หากจะกลายเป็นหญิงที่มีสามีสามคน ย่อมเป็นเรื่องเสื่อมเสียอย่างยิ่ง อีกทั้งเจ้าดิเรกรูจก็มีอายุน้อยกว่าตนเอง จึงปฏิเสธเจ้าดิเรกรูจ

ขณะที่ชู้หลังจากหายป่วยและคิดจะกลับไปง้อขอคืนดีกับลอออร ก็ออกจากบ้านวิศาลและทองหยด กลับไปอาศัยอยู่กับประยงค์และพยายามจะให้ประยงค์ช่วยเหลือตนเข้ามาง้อขอคืนดี ด้วยนิสัยเอาแต่ใจตนเองของยศ จึงพยายามรวบรัดลอออรอย่างไม่เกรงใจใคร ยิ่งทำให้เจ้าดิเรกรูจหึงหวงและหวั่นไหวเกรงว่าลอออรจะใจอ่อนยอมกลับไปคืนดีกับยศ

ในที่สุด เมื่อไม่เห็นทางออกใดที่ดีไปกว่า เจ้าดิเรกรูจจึงตัดสินใจขอย้ายไปทำงานที่โรงพยาบาลในจังหวัดเชียงใหม่ ด้วยหวังจะพาลอออไปให้ไกลจากสังกรรมอบข้างและจากยศ เจ้าดิเรกรูจนำเรื่องของย้ายมาบอกลอออร์ และขอให้ลอออร์ตัดสินใจเป็นครั้งสุดท้าย หากลอออร์ปฏิเสธอีก ตนเองก็จะไม่เห็นยวร้าย และจะไม่กลับมาพระนครอีก ลอออร์เมื่อได้ทบทวนใจของตนเองอีกครั้งก็พบว่า ได้ตกหลุมรักเจ้าดิเรกรูจไปแล้วเช่นกัน อันเกิดจากความผูกพันนับตั้งแต่ที่เจ้าดิเรกรูจเข้ามาดูแลบุตรสาวคนเล็ก ลอออร์จึงตัดสินใจแต่งงานกับเจ้าดิเรกรูจ เจ้าดิเรกรูจขอเวลา 6 เดือนและจะลงมารับลอออร์ไปอยู่ด้วย ลอออร์นำความไปบอกคุณป้าจรรยา คุณป้าตกใจมากและบอกลอออร์ว่าอย่าเพิ่งบอกใครให้รอดูไปก่อน เมื่อเจ้าดิเรกรูจขึ้นไปอยู่ทางเหนืออาจจะพบสาวสวยถูกใจ และเปลี่ยนใจจากลอออร์ภายหลังก็ได้

หลังจากที่นรินทร์เสียชีวิต ทองหยดก็พยายามทำตัวเป็นแม่สื่อให้เจ้าดิเรกรูจกับหนูยิ้ม สมิตา แต่สมิตานั้นดูออกว่าเจ้าดิเรกรูจมีใจให้ใคร ขณะเดียวกัน ศักดิ์ นายตำรวจผู้เป็นน้องชายต่างมารดาของยศก็เข้าๆออกๆ บ้านเจ้าคุณเทพโดยในช่วงแรกมาสอบปากคำผู้เกี่ยวข้องกับคดี สมิตาผู้เป็นอดีตคนรักจึงต้องเข้ามาเกี่ยวข้องกับยศ แต่ไปๆมาๆ ศักดิ์กับสมิตาก็เกิดรักกัน และตกลงใจที่จะแต่งงานกัน ข่าวนี้นำความยินดีมาสู่ท่านผู้หญิง ลอออร์และป้าจรรยาผู้ซึ่งรักสมิตาเหมือนหลานแท้ๆ อย่างยิ่ง ทั้งหมดจึงจัดงานแต่งงานให้สมิตาอย่างเต็มที่ ระหว่างนั้น ยศก็พยายามไปมาหาสู่ลอออร์อยู่เสมอๆ แต่ลอออร์ก็ได้แต่สงวนท่าที เพราะเห็นแก่ประยงค์ผู้ที่พยายามทำตัวเป็นแม่สื่อแม่ชักให้ทั้งคู่กลับมาคืนดีกันด้วยถือว่า ประยงค์นั้น เคยมีบุญคุณกับเธอมาก่อน

หลังจากพิธีสมรสของศักดิ์กับสมิตาผ่านพ้นไป วันหนึ่งขณะที่ลอออร์กำลังนั่งอ่านจดหมายที่เจ้าดิเรกรูจเขียนถึง เจ้าดิเรกรูจเล่าว่ากำลังเร่งสร้างเรือนหอและรอคอยวันที่จะมารับลอออร์อยู่อย่างใจจดใจจ่อ ยศถือวิสาสะแอบแย่งจดหมายไปอ่าน โดยไม่รู้ว่าเป็นจดหมายของใคร และคิดว่าสมิตาเขียนจดหมายมา แต่เมื่ออ่านเนื้อความในจดหมาย ยศถึงเข้าใจว่า ท่าทีไม่พอใจของเจ้าดิเรกรูจที่มีต่อตนมาตลอดนั้น เกิดจากความหึงหวงนั่นเอง ยศโกรธลอออร์มาก เพราะยังтикักอยู่เองว่า ลอออร์ยังเป็นภรรยาของตน จึงตำว่าลอออร์อย่างหนัก ลอออร์ทนไม่ไหวออกปากไล่ยศออกจากบ้าน ยศผูกอาฆาตกลับไป

หลายวันต่อมา ยศวางแผนแกล้งขับรดาที่บ้านเจ้าคุณเทพอย่างรีบร้อนและละล่ำละลักบอก ลอออรว่า พี่ประยงค์ป่วยหนักเพื่อถึงลออออร ตนจึงมารับลออออรไปเยี่ยม ลอออรนึกอะใจแต่ก็ยอมขึ้นรถ โดยขอให้นางพูนที่เลี้ยงคิดรดไปด้วย แต่ยศกลับรีบพาลออออรขึ้นรถและทิ้งนางพูนไว้ เร่งมุ่งหน้าออกจาก พระนคร เพื่อนำลออออร ไปกักขังและบังคับให้ลออออรยอมกลับมาเป็นเมียของตนเอง ลอออรแอบพกปืนติด ไว้ในกระเป๋าไปด้วย เมื่อเห็นที่ท่าของยศชัดเจน จึงหนีลงจากรถและหนีขึ้นชั้นชู้ ยศไม่เชื่อว่ามีผู้หญิง อ่อนหวานอย่างลออออรจะกล้ายิงปืน จึงไม่สนใจ ลอออรตัดสินใจยิงที่สี่ข้าง ยศได้รับบาดเจ็บ ลอออรเรียก ชาวบ้านเข้ามาช่วยและนำศไปส่งโรงพยาบาล ส่วนตนเองก็ขอให้ทางโรงพยาบาลขับรดาส่งที่บ้าน ระหว่างที่ลออออรหายตัวไปนั้น ที่บ้านเจ้าคุณเทพเกิดความโกลาหลวุ่นวาย ท่านผู้หญิง คุณป้าจรรยา รวมทั้ง สักคี่กับสมิตาซึ่งเพิ่งกลับจากฮันนิมูนได้ทราบข่าวว่าลออออรถูกยศลักพาตัวไปก็ร้อนใจมาก แต่เมื่อลออออร กลับมา ทุกคนก็โล่งใจ

เจ้าดิเรกรูจเมื่อได้ทราบข่าวเรื่องยศลักพาตัวลออออรก็รีบลงมาจากเชียงใหม่ รับลออออรไปทันที และได้จัดพิธีแต่งงานแบบทางเหนือ แม้ว่าจะเป็นพิธีเล็กๆ แต่ก็สมเกียรติเจ้าสาว คุณป้าจรรยาในฐานะญาติผู้ใหญ่ ฝ่ายหญิงเพียงคนเดียวได้รดน้ำสังข์ช่วยพรให้แก่ลออออรเป็นครั้งที่สาม คุณป้าจรรยาได้ช่วยพรว่า ขอให้ชีวิต ภายหน้าของหลานสาวมีความสุข และแอบหวังว่าจะไม่เจอเรื่องเลวร้าย จนต้องแต่งงานอีกเป็นครั้งที่สี่

วันที่ลออออรกับเจ้าดิเรกรูจไปส่งคุณป้าจรรยากลับพระนครที่สถานีรถไฟ ลอออรเหลือบไปเห็นหญิง ผู้หนึ่ง กำลังเร่งเดินตามชายแก่อยู่ที่สถานีรถไฟ ลอออรเห็นเพียงเสื้อขาวน้ำจ้ำได้ว่าเป็นทองไพเราะ เช้าวัน หนึ่ง หลังจากฝนตกหนักทั้งคืน ลอออรออกมาดักบาตร เด็กในบ้านมาบอกว่า มีผู้หญิงเจ็บหนัก เนื้อตัว สกปรกมอมแมมมานอนอยู่หน้าบ้าน เจ้าดิเรกรูจเข้าไปดูอาการแล้วรีบให้เด็กรับใช้อุ้มหญิงคนนั้นขึ้นรถไป โรงพยาบาล โดยพยายามกันไม่ให้ลออออรเห็น แต่ลออออรได้ยินเสียงครวญครางของหญิงผู้นั้นก็จำได้ว่าเป็น ทองไพระนั่นเอง และไม่กี่วันต่อมา ทองไพระก็จบชีวิตด้วยความทุกข์ทรมาน ลอออรได้แต่นึกโหลโหลให้ ทองไพระและขอให้เลิกแล้วต่อกัน อย่างจงเวรจงกรรมกันต่อไปอีกเลย

ลออออรพา หนูเล็ก ลูกสาวย้ายมาอยู่ทางเหนือด้วยเพราะเจ้าดิเรกรูจก็รักและเอ็นดูหนูเล็กเหมือนลูก อยู่แล้ว ส่วนเดชลูกชายคนโตก็ฝากให้สมิตาช่วยดูแลจนอายุ 15 ปีก็ไปเรียนต่อต่างประเทศ เมื่อเรียนจบ กลับมาได้แต่งงานกับหนูป้อม เพื่อนเล่นในวัยเด็กลูกของวิศาลกับทองหยดเพื่อนบ้านของลออออรนั่นเอง

ยศเมื่อหายบาดเจ็บจากการถูกยิง ก็ถูกตัดขาดจากญาติพี่น้อง มีเพียงประยงค์ที่ยอมยกบ้านเล็กๆ หลังหนึ่งให้ยศอาศัยและให้เงินใช้อีกจำนวนหนึ่ง ยศไม่พอใจ พยายามจะขอกลับไปอาศัยวิศาลอยู่ แต่วิศาลก็ไม่ยอมรับอีกต่อไป เพราะถือว่ายศได้ทำร้ายล่อออรอย่างสาหัส ยศจึงจำเป็นต้องกลับไปอยู่บ้านหลังเล็ก ทั้งยังไม่ได้ประกอบอาชีพอะไรเป็นหลักเป็นแหล่ง กลับมีชีวิตลุ่มๆดอนๆ จวบจนบั้นปลาย

ตรงกันข้ามกับศักดิ์ น้องต่างมารดาของยศ ผู้ซึ่งมีนิสัยตรงกันข้ามกับยศเกือบทุกอย่าง ศักดิ์เป็นคนเอาการเอางาน เมื่อรับราชการเป็นตำรวจก็เจริญรุ่งเรืองในหน้าที่การงานเป็นอย่างมาก หลังจากแต่งงานกับสมิตาได้เลื่อนยศจนดำรงตำแหน่งใหญ่โตในกรมตำรวจ เมื่อเกษียณต่างมารดาแต่งงานกับหนูป้อมและมีลูกสาว สมิตาจึงเอ็นดูลูกสาวของเดชมาก คอยไปรับไปส่งพาไปที่ยวอยู่เสมอ วันหนึ่งยศในวัยชราบังเอิญได้มีโอกาสพบกับสมิตา ซึ่งกำลังจะพาหลานสาวที่เกิดจากเดชและหนูป้อมไปทานขนมที่เอราวัด ยศเข้ามาขอให้สมิตาพาไปทานข้าว สมิตารับควักเงินให้แล้วขึ้นรถหนีไป

ในบั้นปลายชีวิต มีคนไปพบศพชายชราอนาถา นอนตายอยู่ในบ้านหลังเก่าๆ ไม่มีทรัพย์สินใดๆ ในบ้าน มีแต่ผ้าห่มเก่าๆขาดๆ เมื่อตรวจบัตรประชาชนเห็นนามสกุลพลารุ จึงได้แจ้งให้ศักดิ์มาตรวจสอบ ซึ่งก็คือยศนั่นเอง ศักดิ์จึงนำร่างของยศไปทำพิธีศพต่อไป จากคนที่มีบุญญาวาสนาสูงส่ง เกิดในตระกูลที่มีทั้งยศศักดิ์และทรัพย์สินเงินทอง แต่ถึงวันตายกลับตายอย่างอนาถาเป็นเศษไม้สุกร่อน

เจ้าดิเรกรูจและล่อออรอยู่ที่เชียงใหม่จวบจนกระทั่งหนูเล็กเรียนจบมัธยม เจ้าดิเรกรูจจึงย้ายกลับมารับราชการที่พระนคร และมาอาศัยอยู่ในบ้านหลังเดิมที่ล่อออรกับป้าจรวชซื้อไว้ จนกระทั่งหนูเล็กเรียนจบปริญญาตรีและแต่งงาน ล่อออรก็ยกบ้านหลังนี้ให้ เจ้าดิเรกรูจจึงขายบ้านที่เชียงใหม่แล้วมาปลูกบ้านใหม่ในพระนครเพื่ออยู่กับล่อออร

เจ้าดิเรกรูจกับล่อออรอยู่ด้วยกันฉันสามีภรรยาอย่างมีความสุขจวบจนล่อออรเสียชีวิต กลับเกิดปัญหาหน้าปวดหัว เพราะเจ้าดิเรกรูจอยากจะขอเจ้ากระดูกของล่อออรไปเก็บไว้ เพื่อที่ว่าเมื่อตนเองตายไปจะได้นำเจ้ากระดูกไปไว้คู่กัน แต่เดชลูกชายของล่อออรจะนำเจ้ากระดูกไปเก็บไว้ที่สุสานประจำตระกูลเพื่อคู่กับเจ้าคุณเทพ สุดท้ายเดชจึงตัดสินใจแบ่งเจ้ากระดูกของล่อออรเป็นสองส่วน เพื่อให้ล่อออรได้อยู่กับคนที่เธอรักทั้งคู่

เรื่องราวของ **ลอออร** ที่ต้องแต่งงานถึง **สามครั้ง** ในชีวิต ในสังคมที่ยังมองว่าเป็นเรื่องน่ารังเกียจ น่าอับอาย แต่สุดท้ายแล้วก็รู้ว่า.. เธอเป็นคนอย่างไร ไม่ใช่คนมารักอย่างที่หลายๆ คนคิดกัน ทำให้เธอก็ยังคงเป็น **มาลัย** ที่มีชายหมายปองอยู่เสมอ

ต่างกับ **ทองไพเราะ** ที่มีชายมากหน้าหลายตา มารักจริง เพียงแต่ว่าเธอไม่ได้แต่งงานแต่เป็นการลักลอบพบกัน ซึ่งในบั้นปลายชีวิตของเธอต้องจากโลกนี้ไปอย่างโดดเดี่ยวและทรมาณ ไม่มีใครต้องการ

ในชีวิตผู้หญิงเหมือนกัน มีคนรักในชีวิตหนึ่งหลายคนเหมือนกัน แต่...ชีวิตไม่เหมือนกัน

สุดท้ายแล้ว...ถ้าเป็น **ทองแท้** จะยังไ้ก็เป็นทองแท้วันยันค่ำอยู่ดี แต่หากไม่ใช่...สักวัน **ทองที่เคลือบ** ให้ดูสวยงามนั้นก็จะร้อนหลุดออกไปให้เห็น **เนื้อใน** ในที่สุดเช่นกัน.